

rdeče navdahnjenimi obrazki. In kaj vse še prodajajo za deklice na tej otroški promenadi! Majhne dvorne dame, kraljeve prince, oblečene v razkošna oblačila, punčke, lesketajoče se v zlatu in srebru, drobčeno pohištvo za punčke, z medenino obite omarice, pručice in skrinje, rumeno in zlato lakirane škatlice, pahljače, cvetlične vaze, svečnike in druge malenkosti, ki donašajo srečo — vse te lepe stvari lahko kupi mamica za svojo hčerko.

MikoŠan pa povabi popoldne vse svoje prijateljice in jim s ponosom razkazuje svoje dragocene zaklade, razstavljene na stojalu s stopnicami. Mnogo igračk ji je že prej podarila mamica, ki jih je hranila za njo še od takrat, ko je sama praznovala dekliški praznik; nekaj stvari ima pa celo od svoje babiče. Sladko otroško riževo vino v tankih skodelicah in dišeča, v hrastovo listje zavita riževa pogača tvorita ob teh prilikah slavnostno pojedino. Medtem pa, ko kar najlepše okrašene deklice med seboj kramljajo, gorijo pred njihovimi zbirkami svečice in ustvarjajo isto razpoloženje, kakor pri nas na sveti večer, ko zagore na božičnem drescu luče...

Ko deklice dorastejo, skrbno spravijo svoje igračke, da jih pozneje poklonijo lastnim hčerkam. Ne smejo jih pa podariti komu drugemu, niti vreči med smeti. Ako pa s časom postanejo igračke vendarle nerabne in v napotje, tedaj jih smejo samo potopiti, obtežene s kamenčki, v reko ali morje. To je star običaj, ki je bil pri Japoncih v navadi že pred sto in sto leti in je nastal na tale način: Bolnemu človeku so nekoč svetovali zvezdoslovci, da naj si izreže iz papirja obris človeškega telesa. Z njim naj si odrgne bolno telo in naj papir potopi v morje. Bolezen preide baje na ta način na lutko iz papirja in človek popolnoma ozdravi. Pozneje so v hišah postavljali oltarčke takim punčkam in jim, če je bil kdo izmed družine bolan, darovali riž in vino. Iz te prastare navade in pa zaradi veselja rumenih deklic do iger s punčkami je nastal dekliški praznik Hina-Matšuri.

Ptički se ženijo.

Prišla sta Jedrt in sveti Gregorij,
ptički se ženijo v zeleni gori.
Ščinkavec kliče: ščink, ščink, ščink, ščink!
Kje bomo dobili za svatbo ličink?
Udeb odgovarja: up, up, up, up,
v blatu so hroščki, že dober kup.
Žolna udarja: piv, piv, piv, piv,
kdo bo pod ljubjem z mano lovil?
Vrabček nagaja: čiv, čiv, čiv, čiv,
nič ne bom delal, le pil ga bom, pil.

Vera Albrechtova.

